

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

SZABADELVÜPÁRTI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési feltételek:
 helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Évesre 10 frt.
 Félévre 5 frt.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
 Egy óra 1 frt.
 Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban, a városi könyvtárban, (város- és község-épület, az udvarban balra) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
 öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű a többször megjelent hirdetéseknek lemondás nélkül. Bővebb minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. A hirdetések a szerkesztői irodában vésztnek fel. Az előfizetési s hirdetési díjak a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztői irodában. Tiszta-bankház (Főplacc, 1584. szám a földszint jobbra) czimezendők.

Előfizetési felhívás
 „DEBRECZENI ELLENŐR”
 című
 hetenként ötször megjelenő
 politikai, társadalmi s közgazdasági lapra,
 szabadelvűpárti közlönyre.

Nem kívánunk nagy szavakban, hangzatos frázisokban apellálni olvasóinkhoz, hogy kivítva-e már lapunk egy politikai, mint a társadalmi téren létjogosultságát. E helyett eddigi magatartásunkra, s azon növekvő pártolásra utalunk, mely legbeszélőbb bizonyítéka annak, hogy a reánk bízott szent érdekek feletti sáfárkodásunkban híven igyekeztünk eleget tenni kötelességünknek.
 Lapunk irányja annak fentolvasható teljes czímében jelezve van. — Teljes igyekezettel és odaadással fogjuk támogatni a szabadelvű párt támogatását, s a szabadelvű párt zászlóját körül tömöríteni.

Társadalmi tekintetben eddigi magatartásunkra hivatkozunk, s abból kifolyólag:
Debreczen városának és közel vidékének érdekeire úgy mint eddig, ezután is kiváló gondot fordítandunk, figyelemmel kísérünk minden mozzanatot, mely az ipar, gazdaság, kereskedelem, tan, nevelésügy, közegészség, rendezés és a művészet stb. terén időnként felmerül, s azokat azok fontossága szerint kellő megvitatás tárgyává tesszük.

Rendes rovatainkat ezúttal is megtartjuk, s „Társunk”-nak, minél érdekesebb szereplésű híradásokkal ellátásáról gondoskodunk.
 Egyszóval igyekeznünk fogunk lapunkat minél tartalmasabbá és érdekesebbé tenni s a feladatunkban országos nevű fővárosi munkatársaink, több helybeli tekintélyes egyén s számos kitűnő tollú vidéki levelezőnk szives közreműködése által gyamolítottunk, s a midőn ez igyekeztésünkben a város és vidéke n. é. közönsége.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Cyana.
 Igen kedves gyermek, még alig tizenhét éves. Nekem ösztönöséggel tetszik leginkább s kifejezéstelen buzavirágom szemeit, a buzavirágtól kölcsönzött nevet is Cyana. Ismeretségnél nagyon rövid, talán érdeklődésem sem fejlődött még oda, hogy vonzódásomat szerelmem nevezhetném, de a gyöngéd rokonszenv, mely lelkemet lelkéhez fűzi, — ha viszonzás nélkül nem lehetne — forró szenvedélyvé alakulhatna át.
 Hanem természetesen minderről még most csak sejte lehetek, hiszen talán barátomnak sem nevezhetem, habár erre némi jogokat ad is a kölcsönös bizalom, mi beszélgetéseinket jellemzi.
 Nehány nap előtt mintegy másfél órát töltöttem körben, társalgásunk tárgyát egy sokak által félremagyarázott viszonyon képezte. Az élnék részvét s figyelem, melyvel elbeszélésemet kísérte, kellemes hatást következtetésként ragadott, s midőn végül azon óhaját nyilvánította, hogy e rövid történetet leírjam, örömmel adtam beleegyezésemet.
 Ha tehát olvasóimnak e sorok unalmat szerzendek, bocsássanak meg vétkemért, én Cyana akaratát teljesítem.
 — E viszony félbeszakadásával, melyről szólnom kötelességemre tette, kezdém elbeszélésemet — lélekgyilkoló, fájdalmas kiábrándulásnak voltam martalékánál dova.
 Nem az újabb családás fájt nekem, hanem saját gyengeségem, nem az csalt könyvet szemembe, hogy hűtelen lett hozzám a nő, kiért talán mindent áldoztat tudtam volna dobni, hanem lelkiismeretem kizökkent, hogy a régi eszmény édes emlékeiről megfeledkezhetek, e daemion lelki kacér körében.
 Igaz, hogy első szerelmem vége is családás volt, hogy a régi eszménykép is hűtelenül hagyott el, de én jól tudom, hogy hűtlensége ő nekí fájt legjobban, s midőn megsalt, saját szívét törte össze.
 Áldozata volt sorsának úgy mint én, vérző szívvel mondott le, s még most is visszaemlékszik szerelmem boldog idejére, úgy mint én visszaemlékeztem csak rövid idő előtt is. Eddig ez emlék volt az egyetlen kincs, mit a boldog

gének minél tömegesebb pártfogására számolunk, hazafias tisztelettel vagyunk.
 Debreczen, 1875. márcz. 31.

Molnár György Szabó Antal
 kiadó tulajdonos. fel. szerk.

Hamar László
 főmunkatárs.

Kiadói szó.

Előfizetési feltételek: helyben házhoz hordással, vagy vidékre postán küldve:
 Évesre 10 frt.
 Félévre 5 frt.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
 Egy óra 1 frt.
 Az előfizetési pénzek kiadóhivatalunkba a debreczeni városi nyomdához, hol lapunk f. évi ápril 1-től kezdve nyomatik, küldendők be. Előfizetéseket elfogadjunk Debreczenben Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseik, s a Steiner-éle földhanyózkodás, s vidéken minden postahivatal.

És leszen egy akol, egy pásztor.

— Ama nagy és fontos, s következményeiben hazánk jövőjére oly jelentőségteljes politikai átalakulás, mely ország-szerzte minden nap óriási léptekkel halad előbbre, Debreczen városában a tegnapi napon ismét egy örvendet eseménynek lett közölsébe hozva a végleges befejezés felé.
 A debreczeni Deákpárt tegnap este 6 órakor tartotta közgyűlését a „Fehérlő” nagytermében, s a pártnak igen szép számmal megjelent tagjai egy szívvél egy lélekkel oda nyilatkoztak, hogy megértve a haza nemtörődémítő szövegét, — nem látják tovább szükségét annak, hogy a debreczeni Deákpárt, mint ilyen továbbra is fenálljon, hanem óhajítják, hogy a párt minden tagja az új szabadelvű pártba csatlakozzék.
 E tény az utolsó akadályt is elgördítette annak útjából, hogy Debreczen város értelmes polgársága egy zászló körül csoportosulva, egy és ugyanazon az uton haladjon a haza nagy és nemes czél felé, mely nem kételkedik, hogy e város minden, — bár más politikai elvek mellett hevülő polgárai szemei előtt mindig lebegett.
 Üdvözöljük a volt deákpárti testvéreket az új táborban, s tiszta honfűti szívből kívánjuk, hogy az együttes működés

legyen az országra, a nemzetre nézve oly üdvözítő, a mely öszinte és igaz volt a szándék, melynek ezen egyesülés létét köszönheti.
 De térjünk magának a közgyűlésnek lefolyására.
 Elnök Dalmy Károly valamivel 7 óra előtt megnyitotta a gyűlést, s előadta az összejevetel czélját és okait. Elmondta hogy valahára bekövetkezett azon fontos politikai esemény, hogy az országgyűlési jobb és balközéppárt, melyek a kiegyezés óta igen éles ellentétben állottak egymással, egyesült; mindenik párt letette a maga nevezetét, s szabadelvű párt nevet vettek fel. — A két nagy országos párt ezen egyesülése a haza nagy bajainak késedelmét nem tűrő orvoslására, a koronás király helyeslést is elnyerte megnyerte, hogy az új miniszterium az új szabadelvű pártból nevezett ki. Ez átalakulás a legelőkelőbb viszhangra talált az egész országban, s a két nagy párt egyesülése ország-szerzte nagy lelkesedéssel hajtatik végre, s az új miniszterium iránti bizalom már eddig is számos bizalmi felirattal nyilvánult.

A pártok egyesülése városunk, Debreczen polgársága által is lelkesüléssel üdvözöltetett, s a városi közgyűlés márczius 4-kén bizalmat szavazott, még pedig pártkülönbség nélkül, egyhangulag Tisza Kálmán, mint ezen pártgyűlés főtenyezőjének, s az egész szabadelvű miniszteriumnak. Legközelebb Tisza Kálmán az első választó körületben egyhangulag megválasztatván, az ennek öröme a választók által rendezett ünepélyességeket a város öszinte polgársága, pártkülönbség nélkül ilte meg.
 A baloldali párt, a husvét hétfőjén tartott közgyűlése óta már nem létezik mint ilyen Debreczenben. — mert felszolgált, s felvette a szabadelvű párt nevezetét.
 Ely előzmények után elkövetkezett az idő, hogy a debreczeni Deákpárt is határozottan, megmaradjon e eddigi pártállása, s elnevezése mellett, vagy a szabadelvű párt elnevezést véve fel, beolvadjon ama nagy, országosan szervezködő új pártba s így helyre állítsa a teljes egyetértést meg a politika terén is városunkban.
 A párt bizottsága e kérdés felett f. márczius hó 27-én már tanácskozott, s az ezen tanácskozás alkalmával történt megállapodásunkra vonatkozólag kérem Kovács Sándor jegyző urat, legyen szives a felvett jegyzőkönyvet felolvasni.

Ezért mondom most, hogy örültség volt nekem boldogságban raméni, nem azért mintha szívem örökre elvesztette volna fogékonytát a boldogságra, hanem mert oly boldogság minő az én vágyaimnak megfelelő talán nincs is a földön, s ha van, az csak kevés halandó számára tartott fel, a kik közé én bizonyosan nem tartozom.
 Midőn családódom tudatára ébredtem — nem szótart átkot a mindenségre, nem hitam föl bosszura az eget, mint mikor tizenhét évvel ezelő szerelmem üdvét láttam porba omlani, mindössze néhány forró könyecsepet szenteltem e rövid, de boldog szerelem emlékének, aztán fagyos gúnnyal nevettem gyengeségemem.
 Szenvedélyesök helyett egy költemény írásához fogtam, melynek rendeltetése az volt, hogy a hűtelen kezeihez jussom. Nem könyeket akartam én e sorokkal szembe esalni, nem szánalmat ébreszteni szívbe, vágyam az volt, hogy ismerje meg teljesen annak lelkét, kinek egykor azt hazudta, hogy szereti, s gyöződjék meg mily vétkes könnyelműség volt lelkemmel játékokat tiznie.

„Hallgattam volna mindörökre néma, Nem illik hozzám már a szenvedély. A romba dől menyország omladékán E sziv egy sebb jövőt remélni fel. Csodáltam volna két kéz szemednek Titkon beszélő pillantásait, De lelkedét sohasem kérdeztem meg Van-e remény, hogy egykor boldogít?”
 Te láttad azt az eltárolt világot, Mit rejt e hosszan szenvedett kebel, Mely nem remél egy percnyi boldogságot S örül, ha néha gyöngyözt fottatom, Te láttad a mint a nyúlórt futottam, Nem vettem észre könyelmű mosolyt, Kerültem azt az óráit undorítottam, Midőn az élvek édes méze folyt.

És eljövél szép, csábító szavakkal Gyógyítani kezdte romlott lelkemet, Vigasztalád egy édes gondolat, Mondád hogy lassan mindent elfeled, Hogy visszajő, mi elhagyott oly régen Ábránd, rajongás, eszmény, szerelem, És vesztett üdvöm szemed kék egében Megért szívemmel újra fölfelem, . . .

Kovács Sándor a pártbizottság márczius hó 27-kén tartott ülésnek jegyzőkönyvéből a következőket olvassa fel:
 „Elnök előterjeszti, hogy azért hívta meg a bizottmány tagjait, hogy miután a pártok az országgyűlésen átalakultak, tennék tanácskozás tárgyává, s döntenék el azon napi kérdést, vajjon a helybeli Deákpárt, tekintettel a fentebb jelzett országos pártalakulásra, feloszolják-e a czélból, hogy annak tagjai szabadon csatlakozhassanak az országosan már alakult pártok valamelyikéhez.
 Határozatot: Tekintettel a helybeli Deákpártnak 1872-ik évi programjára, s azon körülményre, miszerint az országgyűlésen a pártok átalakultak, a bizottmány nem tartja szükségesnek annak, hogy a helybeli Deákpárt mint ilyen továbbra is fenálljon, s azon óhaját nyilvánítja, hogy a Debreczenben még most létező politikai pártok egyesülvén, tagjai az alakítandó szabadelvű pártba lépjenek. — E határozat, mint indítvány, elnök által a legközelebb összehívandó közgyűlés elébe terjesztendő.
 A közgyűlés ez indítványt harsány éljenzéssel fogadta, s rövid eszmecseré után melyben Nemes Gábor, Imre Gábor s Kovács Sándor, végül Kola János vettek részt, azt egyhangulag és lelkesedéssel határozattá emelte.
 Ezután elnök úgy a maga, mint a bizottság nevében beadta lemondását, s a közgyűlést értekezletnek nyilvánítván, az új párt szervezkedése felett tanácskozandó értekezletre küldötték kér kijelölni. Volt elnök és a bizottság tagjai közül 10-en kijelöltek.
 Sesztina Lajos az elnöknek s bizottságunk jegyzőkönyvi köszönetet indítványoz. Mí kelles éljenzéssel megszavaztatik.
 Márton Lajos felterjeszt, mire hatalmas éljenzés dörögött fel, Nemes Kálmán pedig az új párt vezérért, ki az egyesülést előidézte, Tisza Kálmánt élte, mit hasonlóképpen lelkes éljenzéssel fogadott a közgyűlés, — mely a két nagy hazafi éljenzésével oszlott szét.
 — Széll Kálmán pénzügyminiszter Szentgothárdon márczius 30-kán egyhangulag képviselővé választott.
 — Liszt Ferencnek a zene akademia igazgatójává kinevezést márcz. 30-án nyújtá át Trefort miniszter személyesen. Hegedűs Kandid min. osztálytanácsos kíséretében.

Nem kérem én ezt, önmagadul adtam, Magadul adtam szivedet nekem, Üdvét ez édes nem várt pillanatnak Örökre, mindörökre éretem!
 Kebledre vontál édes onfeledtet És szívtam ajkaid élt lehelletét, S a szenvedést, a multat elfeledtetem, El megtört szívem tiltó esküjét.
 Oh mért nem hagytad megpihenni lelkem! Oly jól esett a néma nyugalom, Már végre csöndes enyhülésre lettem, S im könnyem most újra hullatom! Egy kincse volt még a multért cserébe Megtört lelkemül azt is elvevőd Fölgyujtva lángra a mi rég kicéje — A szenvedélynek pusztító tüzét. . .

Midőn költeményem írásában ez utolsó sorhoz értem, ingerlően dobtam el magamtól a tollat s egy hang ébredt bensőmben, mely közölközött szölv: „Miert figyelmeztetned a hűtelen szerelmedet letint boldogságára, miert mondanád neki, hogy szeretted? Menj mutass vidám elfoglaltatlan arczot s ne szólj egy hangot se a letint boldogságról, üdvörl, ábrándról, s más érzélgő hasznalatosságokról, a melyeknek csak akkor van értelmük, ha alkalmosszerűek, midőn azonban a multra vonatkoznak, mosolygásra ingerelnék azt, kinek róluk beszélni elég tapintatlan volna!”
 S én a megkezdett költeményt hagytam töredéknek maradni, s elmentem derült arczal s elfoglaltatlan lélekkel a hűtelenhez, s beszéltem arról a mit kérdetted, de érzelmeimről hallgattam, nehogy alkalma legyen győzelmem gyönyörködhetni.
 — De azért még mindig szereti őt, kérdi Cyana félbeszakítva hosszas elbeszélésemet.
 — Öszintén mondhatom, hogy nem, feleltem én. Az oly kihagyvad sziv, mint az enyém, nemcsak a boldogság, de a szenvedéssel szemben is elveszté fogékonytát. A mily tartózkodólag ébredt újabb érzelmemre, épen oly gyorsan felel a régi. Sőt legutóbbi tapasztalatom alapján még kétkedni kezdek a felett is, hogy valóban tudok-e még szeretni, legalább azon egykedvűséggel, melyvel jelenleg az előbb leirt családásra gondolok, ennek ellenkezőjére enged következtetnem, s azt a rövid fölindulást s néhány könyecsepet, melyekre e sok szép örömet ígéro viszony felbomlása ragadott, inkább a sértett

hiség feletti bosszu, mint kijátszott érzelmeim folyományának vagyok hajlandó tartani.
 — Az ön nyilatkozataiban nagyon sok elszomorító van, szót Cyana.
 — Eredelke kérem mondja meg, feleltem, beszésem melyik kifejezésére vonatkozik e megjegyzés?
 — Magyarázattal nem fogok szolgálni, felel mosolyogva, már eddig is sokat mondtam.
 — Mitán szerényebb vagyok, semhogy kéresemmel terelnül ilendekelt tartanám, e tárgy további bizonyításával erre vonatkozólag meg, Csak azt jegyeztem meg, egyelőre nem lehetnek körülmények, melyek oly nyilatkozatokra ragadhatnak, a minőket az én ajakaimról csudálkozva hallgatna ki közlebelő ismer.
 — S ön képes lenne életunt phylosophiájával csak egy pillantra is szakítani?
 — Oh igen. Legközelebb is egy kedves leánykáról álmodám, ki azt kérde tolem, hány-szor gondoltam reá azaltal, míg egymást nem láttuk. Másnap reggel fölébredtem, s a kérdésre a következő feleletet irtam:
 „Ne kérld, hogy hány-szor sóhajtot feléd, E kérdés bántja, sérti szívetem, Hisz minden dobbanása a tiéd, Ne hidd, hogy olykor olykor elfeled. Neveddel ébreszt a kelő korány, — Az éber lélek lelkedért sóhaj, S örül az est közölgő alkonyán.
 Hisz képelet lefesti álma majd! Oh én reád nem gyakran gondolok, Emléked fénye folyton rám ragog Örökre látom sugarát,
 Hajnalba nappal, holdas éjjelen Lelked körül van lelkem színtelen — Csak egyszerű gondolk reád.”
 — Ez csakugyan nincs világfájdalmas hangon tartva, szölv Cyana, de most már fedje fel előntem azon nő nevét, kihez e sorokat intézte.
 — Azt nem tehetem, feleltem.
 — S miert nem?
 — Vagy érdekli őnt e név, vagy nem. Ha nem érdekli, akkor úgy is szükségtelen meg tudnia, ha pedig érdekli, akkor elfogja találni, sőt segíteni is fogja velem, hogy eltalálja. Többet mondanom nem szabad. . .
 Cyana mosolygott.

— A miniszterek a husvétü innepek elmúltával, visszaérkezvén a kormány székhelyére, még e helyén minisztertanácsot fognak tartani, részint a főté ügyek elintézésére, részint az országgyűlési teendők programjának megállapítása tárgyában.

× A képviselőház csütörtökön kezd meg érdemleges ülési sorát, napirende a Molnár Aladár féle néptanítók nyugdíjazására vonatkozó törvényjavaslat kerül, mely ellen Zichy Antal hosszasan indokolandó ellenjavaslatot fog benyújtani. Másrészt a P. Lj. úr értesít, hogy a kalocsai nr. kath. tanító egylet a Molnár javaslata nyomjára vonatkozó tételnek módosítása iránt kérvényt szándékozik benyújtani a képviselőházhoz.

A király utazása.

Nagyszerű előkészületek történtek mindentű ő felsége fogadtatására. Triest, Görz, Pola és Velenceze vetékednek egymással, hogy minél fényesebben fogadják az uralkodót. Triestben a köztereken és középületeken nagy előkészületek történtek, hogy a tervezett kivándorítás minél fényesebb legyen. A kikötő tündéri fényben fog uszni. A kereskedők boltjait a nők nagy tömegekben ostromolják; a triesti magassabb körök nagyban készülnek az ápril 3-kán tartandó nagy táncvigalomra, melyen ő felsége is meg fog jeleni. A hajóhad körében Pockh admirális vezetése alatt nagy előkészületek történtek; a hajóhad szentle fogja képezni az ünepélyesség legkiválóbb mozzanatát. Az idegenek száma óriási. Minden szálloda tömve van daczára a magára felszigazott árának. A triestiek azonban nagyon fének, hogy az időjárás meg fogja semmisíteni minden reményüket. Az idő boros, a tenger zajos, s tegnapelőtt óta jég-hézag Borá fu. Azt hiszik, hogy ha a szél megáll, az eső mulhatatlanul megered.
 Sokan nézegetik a pompás yachtot, mely ő felségét Velencezből Polába s innen tovább Dalmáciába fogja vinni. A hajó neve: Miramare, s most legelőször használtatik. Belseje fényesen van berendezve; e fényes berendezés egyik részét kétségkívül a hajón levő négy négyfős toncsu ágyu képezi.
 A hajóra lépve, egy ebédlő terembe jutunk, melynek padját értékes smyrnai szunyog fedi. A gazdag faragványokkal ellátott ebédlőasztal felett egy tizenkét karú bronz csillár függ. Huszonnégy terítékre van asztal számítva. E teremből egy középtájon ő felségének lakosztáiba jutunk. Ő felsége dolgozó szobája igen egyszerűen van berendezve; aranyozásnak hirt sincs. Kicsiny íróasztal, két támlássék, asztal és keretű képek a szoba egész butorizát. E szobából egy ajtó nyílik be ő felsége lakosztáiba, melyben egy egyszerű, egy mosdószekrény és néhány szek áll. Innen lehet bemenni a fürdőszobába. E szobából nyílnak a szolgálattevő udvari méltóságok lakrészei. Ezen lakrészek átellenében van a királyonéknak lakosztálya. A szobák fényesen és nagy kényelemmel vannak berendezve.
 Az ugynevezett marsal-lakosztály ezen

lenkedő szemétdombok, a kello intézkedést, a váradutczai lakos. A operettből tegnap színházban, s így redény vége előtt színré a színdény utolsó hó-várjuk, apr. hó 6-án így talán már a jövő évek őt hallani-özönését annak köz-husvét első napján a javára tartott előadás esen vennők, ha az il-lapunkba a kimu- helybeli mészáros ta-felé hajtott, s ott a ló-láda díborzóságát meg-lta, a rajta ülő kocsiat 10 éves fut elűtött; érüléseket szenvedett, szállítani.

SZÍNHÁZ.
 6. szám.
 ápril 1-én
 k:
 NOK LEÁNYA.
 3 szakaszban. Irta: Könyv. Zenéjét szer-íróította S. és N. Az-antúkt után Püspöki-lete alatt készülték. írtá Bajor György, r. (Rendező Együd.)
 or, vége 9 után.
 ly Róza k. a. fellép-
 mba adatik:
 Opera Verdítöl.
 E T E S.
 luczerna.
 ő minőségű.
 SZEVA
 rán jutányos árak-
 adó.
 gyháztéren 1089.
 esztőségében.
 74 1-3
 tes.
 n. é. közönséget
 angol töképen-
 b m érvű jel-
 kiosztására
 s föllekre 4000
 terjedhető össze-
 kamatra olyfor-
 10 év alatt évi
 nató.
 nézve bármely
 gel nyujtok fel-
 enberg Jakob
 nben, széchenyi-
 1810. sz. a.
 zabó Antal,
 ar László.

lakrés háta mögött van. All pedig az egy nagy ebédől, mely mahagoni butorkal van el-

A hajó legpompásabb része: a felső fedélzet szobája. A padló itt is értékes szőnyegekkel van fedve; a falak fényes palisander fákkal vannak beborítva. Az ablakok között óriási karos gyertyatartók állanak. Egyik szögletben egy faragott szekrény áll, az angol író-egyik feltűnő készítménye, mely 4000 ft értéket képvisel. Az ennek átellenes falon nyitott kandalló áll kararai márványból. A kerevetek a falak körül vannak elhelyezve. Ezen teremben fogja a felseje a legtöbb dalmatai küldöttséget fogadni.

Görzben szintén nagy előkészületek történnek a felseje fogadtatására. Az egyes házak nagyban tisztogatják és javítják. Különösen fényesnek látnak a város kiváltságai, melyet nagyban fog emelni a város által uralt várkertnek tündéri megvilágítása. Mindenütt zászlókat látni; idegenek nagy számmal vannak a városban.

Polában hasonlóképpen nagy a sürgős-forgás. A kikötőben naponként nagy nézőközönség gyűl össze, mely az a felseje kíséretére rendelt hajórajt várja, mely itt fogja szükségletét bebiztosítani. Ugyancsak legközelebb fog oda megérkezni az óriási „Albrecht fohéreg” páncélos kaszarmája hajó. E hajó óriási erőt szivattyúkkal van ellátva. A dock a felseje ittélte alatt vizzel fog elárasztani s ezen hajó szivattyúi lesznek hivatva azt ismét kiszárítani.

A polai amphitheatrumból fényesen kifogják világitani bengali tüzzel. Mint állítják, leirhatlan azon hatás, melyet e kiváltságos gyakorlat végezése a lehető legnagyobb pompával akarja fogadni a felseje. Az idegenek száma, mely már a Manin-ünnep alkalmával is óriási volt, még mindig növekszik. A lapok minden nap cikkeznek hoznak, melyben a felseje utazásának egyes részleteit beszél meg. E lapok egyike azt írja, hogy a Manin-ünnep iránti érdeklődés nem áll arányban azon túrelmetlenséggel, melylyel a nép királyunkat várja, s hogy ezt minden igaz olasz hazafinak mélyen sajálnia kell. A nép azonban ugylátszik, minden hazafit kegyeletemmel, melylyel Manin-emléke iránt viselkedik, mégis érzi, hogy a fejedelmi talákozások sokkal nagyobb jelentőségűek és sokkal közvetlenebb hatású tény, mint egy elhunyt emléke.

Az ünnepélyes színházi előadásokra a színházi társulat 20,000, a muniiciplum 15,000 forint szavazott meg. Ezen 25,000 forint Gardini impressario kötelezte magát a Lammermoori Lucia és Satalinát (ballet) a Feniceben előadni. Az opera cziszerezében Signora Albani fog fellépni, ki ezen szerepben már Párisban nagyon feltűnt. Fog tartani ezenkívül egy fényes táncgyűlést a Márk téren fényesen kifog világitatni.

Azon katonai szemlére vonatkozólag, mely ápril 6-án Padua környékén fog a felseje tiszteletét megtartani, az „Italia Militare” egyes részleteit is közöl. E szerint Pianelli tábornok vezénylete alatt e szemlén 29 zászlóalj gyalogság, 12 század lovaság és 10 üteg fog részt venni. A katonai szemle délelőtti 10 órakor szíve kezdetét s nagy díszmenettel fog végződni.

Külföld.

— Franciaország. A párizsi hírlapok még folyton a hivatalosok testület purifikálására, s a részletes választások ügyével foglalkoznak. A kormány nem igen nagy fáradságot okoz mind a két kérdésben határozott eljárást fogadatosítani, mert egyrészt a bonapartista érzelmi praefectek vonakodnak az alkotmánybírányok végrehatni, másrészt néhány megyére vonatkozólag a választások kihirdetésének határideje rohamos léptekkel közeledik.

Politikai körök részvételt vesznek Thiers aggasztó fordulatot vett bejegyzésének híre. Orvosi tartózkodási helyül Olaszország ajánlják.

Spanyolország. A Barcelonáról némi béke hírek származnak. Mint a Diario Espanol állítja, nemcsak a újabb „Cabrerafélé” manifestum fog megjelenni, mely állítólag a tábornok nagy száma előke barátságát van aláírva. Nem lehet tagadni, hogy Cabrera fölviszának a carlistákra nagy hatása van, mint jeleztek tábornokaik s tisztjeik egész legiója elpártolt zászlóiktól, most hozzátehetjük, hogy a katonaság szívéből is kihalt a nagy lelkesedés, s ez Carlost magát is kétségbe ejt.

Fővárosi hírek.

— Budapest 1876-ban fog a 7-ik östörténelmi és embertani congressus tartatni. Pulszky Ferencz elnök s dr. Römer Flóris titkár ez alkalomból a vidéki régészet s muvelődés történeti egyleteket részveleire szólítja fel. — A márcz. 29-iki lövészverseny az idő kedvezően volt folytatva igen közönséges sikerrel, különösen néző közönség volt kevés számmal. A 200 frtos akadályversenyben gr. Eszterházy Miklós Ernája, az 500 frtos gátversenyben gr. Sztáray János Rubiconja lett nyertes, az akadályverseny- és a belföldi felvételakadályversenyben gr. Eszterházy Miklós Glódstorja és ifj. Páry Béla Dani-ja nyertek. — Muziumi könyvtárhoz a Széchenyi család jelölési joga gyakorlatából folyólag Fraknoi Vilmost a m. tud. akadémia titkáránt ajánlotta. — Bachmek Manó 24 éves aranyműves-segéd f. hó 28-án öngyilkossági szándékkal a Dunába ugrott, azonban kimentették, tetének indoka szerencsétlen szerelmi viszonyban rejlik. — Csertli Ferencz dombovári születési fenyázólag segéd könyvelője élete folytán ugyancsak 28-án pisztolylövéssel vetett véget életének.

Még őszintébb szavak iparosaink érdekében.

(Folytatás.)

Feltűnő továbbá, hogy valamely vállalatnál egyik mester csaknem felényi összegért magára vállalt valamimunkát, mint a másik, s annak épen úgy megfelelni igérkezik.

Ilyenkor két eset lehet: a művet vagy csakugyan kilehet állítani a kivánalomnak megfelelően felényiből, és akkor az bizonyít be, hogy a többet követelő nem tudott számítani (mert inkább ezt lehet feltélni mint, hogy csalni akart volna s a munkát kezei közül kiereszte azért, hogy érdemein felül nem akarja fizetni) vagy pedig a művet nem lehet kiállítani felényiből és ekkor a felvállaló nem tudott számítani, mert belebukik a vállalatba. Vagy a mi még gyakoribb sőt leggyakoribb eset: elkészíti a munkát, de csupán lát-szatra úgy, hogy annak hasznát venni nem lehet, s ez által csak a rontására volt a másik becsülettel dolgozó mesternek és saját hitelének. Minden esetben csak az látszik, hogy mestereink nem tudnak tervezni, nem tudnak számítani, csak a zavarosban halásznak; egyszerűen, nincs nekik üzleti jellemük. (Természetesen kivételek is akadnak) Ha valamelyiket megkérdeznék egy nagyobb vállalat elején, hogy munkája után mi nyereséget remél, arról még fogalma sem volna, csak a végén rázza össze a tarisznyát s ha maradt a fenékén valami akkor jó, ha veszi észre, hogy nem marad akkor igyekszik munkáját lehetőleg összenagyolni, hogy épen megelégedjen mellette.

Nincs nevelésesebb és boszontóbb valami, mint midőn egy mesterekből azt kérdezik előlegesen: mit követel valamely munkáért? S ha ilyenkor kevesebbet ígérnek, egész felemelt fővel képes azt mondani: „megcsinálhatom annyiért is, csak hogy akkor ahoz való lesz.” Mit lehet az ily mesterek bízni, hiszen legtöbb mütárgynak, vannak olyan részei, melyek kívülől nem látszanak, vajon bizonyosok vagyunk-e arról, hogy azon résznek nem, csak „ahoz való” módon vannak készíve akkor is, ha busásan fizettünk? Egy mesternek nem szabad „ahoz való” módó dolgozni, annak hiteltel nem szabad kezébe tenni, s ha mindenki jól dolgozik akkor bizonytal a vevők sem követelhetik olcsóbbért a munkát.

Ujjal tudnák rá mutatni, egy pár mesteremre Debreczenben, akik mindénért többet követnek, mint mások és még is nagyon kerestek, mert mindenki tudja, hogy ha hozzájuk folyamodik akkor legalább biztos lehet a munka helyességéről. Ha számítani tudó, szilárd jellemű kézművesek közé megyünk, látni fogjuk, hogy egészen másféleképpen áll a dolog; ha valamit vállaltunk, azok ki tudják előre számítani, hogy mennyibe kerül maguknak a munka, hozzá csatolják a náluk előre számlázék szerint megállapított üzleti nyereséget s ebből nem engednek, vagy csak igen keveset; úgy, hogy ha másikat kérdeznék meg, arról feltűnő kis különbséget találunk, mert

csupán az üzleti nyereség százaléka különbözik, a mi mindig kevesebb összeg lehet. De egyiknek sem jut eszébe, csupán a másik mestertárs üzletének rontása kedvéért a saját hiteltét úgy tönkre tenni igyekezni, hogy a munkát előlegesen tudva hiányosan állítsa elő.

De vizsgálódjunk tovább: ha a postán vagy könyvtárosoknál utána kérdeznék, azt fogjuk tapasztalni, hogy a kézművesek számára és okulására szerkesztett bel- és külföldi szaklapokról, könyvekről minálunk a mestereink semmit sem tudnak. De még el sem hiszik, hogy ilyenek léteznének, melyeknek pedig egy kézművesnél nem szabadna hiányozni. Hiszen ha egy csizmadának azt mondanák, hogy az ő mesterségéről egész terjedelmes irodalom létezik: kinevetne bennünket. De azért is kell gyakran külföldre menekülni lábbeliért annak, a ki a boszuságot megvuna, a hazasággal már nem győzi magát hitgetni.

Nem egészen így van ez más hazai városokban sem, a mai kor kutató szelleme már sok helyen hódításokat tett, Pozsonyban, Kolozsvárt, Szegeden, Kassán. Csak a vidéki aprók kiállítások jegyzékét kell végig nézni; egyik helyen kitűnő mulakatosok, gépészek vonják magukra a figyelmet, más helyen jeles asztalosok, molnárok, kocsi-gyártók tűnnek ki és gyakran találkoznak az általuk nyert szabadalmakkal stb. Debreczenből felette ritkán látnunk karikás ostor és gubánál egyebet.

Az eddigiekben megkértem kimutatni röviden azt hogy hazai iparosaink hiányzik a ma már nélkülözhetetlen műveltség, de különösen hiányzik városunk kézműveseinél. És minálunk mindeztideig lépések sem tettek arra nézve, hogy ezen segítsenek; minduntudom, mert más helyeken már régebben mozognak, Kassán, Szegeden Temesvárt, Pozsonyban, Kolozsvárt már léteznek iskolák melyekben a kézművesek nem csak vasárnapokon hanem köznap esteiken is oktatást nyerneek és habár a kivánalomnak ezen iskolák távolról sem felelnek meg de annyit mégis mutatnak, hogy igyekeznek ott előre és bizonyosan könnyebb valamit tovább fejleszteni mint egészen újból kezdeni, s talán nem csodálom ha ezen városokban a kézműipar valamivel fejlettebb állapotát az ily iskolák létezésével kapcsolatba hozom. Nagyon egyszerű dolog ezt feltenni; mai világban már nemcsak a legalsóbb népszéplő sarjai mennek mesterséget tanulni, hanem egy kissé műveltebbek is, már most egy vidéki ember inkább oda viszi gyermekét mesterséget tanulni hol iskolák vannak, hol mást is tanulhat nem csak deszka emelgetést és kútra járást.

Ezen műveltebb tanulóket ugyan gyakran ott telepednek le, hol mesterségüket tanulták. Minálunk igen kevés tanul a vidékről, csupán néhány asztalos és azt is tisztán ki lehet mutatni, hogy ily mestereknél kik értelmi fejlettségük fogva a többiek felett kitűnnek, és így feltehető róluk, hogy tanulóikkal azokat megillető módon bánták. (Folyt. köv.)

Vidéki hírek.

— Uj-Szent-Annán bizonyos Stild Antal nevű földész a honmívelésben, de sokszor időben érkező Schultz József nevű házi borbélyát névelve ugyanazon szobában találván, feltételesenki dühében földre taposta, aztán a töle elvett beretvával fület lemeteszte. Az így megcsontított embert azért levették kitérőre az utcára. — Sárospatakon irodalmi kör alakult, tagja lehet minden vidéki ír. Czélja főleg iskolai tankönyvek írása, kiadása és forgalomba bocsátása; előnévű Hegedűs László választott. — Szekesfehérvárt „Kacska” cím alatt új humorisztikus lap jelenik meg. Humora azonban nagyon alantjáró, s mihamarabb beszűnése csak irodalmi nyereségnek volna tekinthető. — Baróthy egy Gál József nevű egyén, ki csak a falusi iskolát végezte, ezeltől három évvel önfeljött fábul egy ol remonitör-órát készített, mely fertályokat és órák út. Közlebről megjutították a baróthy r. kath. templom orgonáját, — mely munkálatot Gál J. végignézte s a pusztá látás után otthon egy teljesen sikerült orgonát készített fuvólával, sipokkal, melyen épen játszhatsz, mint bármely orgonaművész által ké-

szített orgonán. Mindenesetre figyelemre méltó ritka tehetség, melyet kár volna paragon hevertetni hagyni.

Meghívás.

Debreczen város mindazon tisztelt polgárait, kik a Wenckheim-Tisza miniszterium által folyó évi márcz. 3-kán kiadott szabadelvű programot elfogadták, ezennel tisztelettel felhívjuk, hogy

a debreczeni szabadelvű pártnak alakuló és szervezkedő közgyűlésén, mely f. é. ápril hó 4-én vasárnap délelőtti 10 órakor a városháza nagy tanástermében fog megtartatni, minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek.

Tárgy: szervezet megállapítása s elnökök és bizottsági tagok megválasztása.

Kelt Debreczen, 1875. Ápril 1-én.

- Sápy Sámuel. Molnár György. Komlóssy Imre. Armós Bálint. Fráter Imre. Poroszlav László. Bészler Lajos. Baresay István. Simoffy Samu. Laky Lajos. Koszorus Lajos. Vessey Imre. Muraközy Károly. Jámbor Ferencz. Szabó Antal.

HELYI HIREK.

— T. Előfizetőinkhez. Bizalommal felkérjük egy helybeli mint vidéki előfizetőinket, hogy a netalán hátrányban levő, valamint a ma kezdődött évnegyedet illető előfizetési pénzeket Debreczen város nyomdájába, lapunk kiadó hivatalába, minél előbb beküldeni sziveskedjenek, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt idejében intézkedhessünk.

— A debreczeni gazdasági egyesület f. évi közgyűlésén hozott határozata folytán, ezen től minden hó első vasárnapján választmányi ülésel tart, melyre is tekintve a tárgyak kérdéseit, összes tagjait meghívja. — Ez értekezletet elsője jövő ápril hó 4-én délután 3 órakor, — az egylet helyiségében — fog megtartatni. Tárgy: Kincstári leíratok. A város által adományozott 100 db. avanyenyedj tárgyiban teendő javaslat Bekessy László egy. titkár.

— A mai napon tartott városi bizottsági közgyűlésen sok igen érdekes tárgy fordult elő, miután azonban a közgyűlés délután 1/2 órakor ért csak véget, ma kimerítő tudósítást nem hozhatunk, — azt szombati számunkra rendezés felett, s névszerint szavazással elhatározottat, hogy az emlékkert-társulatnak megadatik az engedély a piacnak a Csapó-utca kezdetétől a nagytomplomig való befásítására. Tisza Kálmán köszönő válasza a márcz. 4-ki üdvözítő nyilatkozatra nagy éljenzéssel vétetett tudomásul, s egész terjedelmében jegyzőkönyvbe ígattatni határozatott. — Munkácsy Dániel ügye, ki 390 ft 50 kr. sikkasztott el, a királyi ügyészséghez tetetett át. — A többi, valamint ezen itt futólagosan említett tárgyakról jövő számunkban részletesen szólnunk.

— Makó István és neje ellen a mult év október 9-én elrendelt csod a tegnapi napon, márt. 9-én a helybeli kir. törvényszék által megszüntetett.

— A keddi heti baromvásárban több vidéki gyanus egyént tartóztatott le a rendőrség azért, mert a birtokukban volt lovakat hamis marhajárat mellett állították.

— Szerencsétlenség. Egy helybeli lakos és ácsmester, ki a leégett Sóstó-fürdő épületeinek felépítésére vállalkozott volt, az ünnepelelonapján innen oda indult el találgán, melyen néhány épületta s ács szerszámok valának elhelyezve; azonban midőn az erdőbe berkeztett,

az ott eltemetett honvédszázados fejfájától a ló megbokrosodott, s a talpát elragadta, a mely egy partos helyen felfordult, a rajta levő teherrel az említett ácsmesterre borulván, mely alkalommal annak egyik lábára ketté tört; az egész éjszakát a legnagyobb fájdalommal köztöltött szerencsétlen felől aztán egy ott eljövő egyn adórt hirt családjának.

— Steinhard öreg zongoratanító részére ismét a következő szives adakozók küldöttek be hozzákn 1—1 frtot: Sebess György ur, Kovácsy Kálmán ur, Riekl Antal ur, Csapó István ur és Kovács Gyula ur, összesen 5 frtot, mely összeg nevezetnek már át is adott. Fogadják a kegyes adakozók illető nevében hálás köszönetünket, — Eddigi fösszeg 23 frt.

— A felgyűlvisgálatra kijelölt helybeli illetőségű hadkötelesek, számszerint 55-an, Konthy József alkaptány felügyelete alatt, a ma délutáni 4 órai vasuti vonattal indultak el Szatmárra; a visszajövetel s zombaton fog történni.

— Dobos Gábor, ki vidékünket alig egy hó előtt rettegésben tartá, jelenleg Temesvár környékén tizi véres mesteréget, czimborái segítségével, kik közül a megyei rendőrségnek sikerült egy Omalyka Juon nevit elfogni. Többi garázdálkodásairól következőleg ir a „Temesvári Lapok”. Hétfőn délután egész Temesvár lázas izgatottságban volt, mert egyszerre csak vizár gyanánt terjedt el a hír, hogy Dobos Gábor és őt társa Temesvártól van. A lakosság ezen hírek feltétlen hitelt is adott, de lehetetlen is volt hittet nem adnia, mert az egész városban de különösen a külvárosokban lovas katonák vágattak fel és alá az utcákon, s a gyalogos katonaság pedig hatosával — nyolcasával valamennyi vendéglőt, korcsmát — a külvárosokban a kávéházakat is sorba járta az állítólag itt levő rablók elfogatására. Több, mint egy igazolni nem tudó csavargó is a fogatott s egy-egy lovas katona által a városházára kísértetett. A hír, hogy Dobos a városban lenne, következő eseményből vette eredetét. A kir. törvényszék börtönhelyiségeiből minden reggel és pedig 6—7 óra tájban egy pandur több rabbal a kormányzati épületben elhelyezett jársbírsági helyiségekbe megy, hogy a rabok ott befűtsenek. Így történt ez mult hétfőn is. A mint a pandur a kormányzati épület felé közeledik, annak sarkán, ott hol az egyszerű levelek feladtnak, észrevesz egy magas szék egyént, ki szintelenül az arra néző börtön ablakaira tekint; ezen egyé mellett egy ismeretes, félszemére vak koldus áll; a mint az előbbi a pandur megpillantja, a koldusnak valamit marká nyoma rögtön futásnak eredt s ugyanazt tette a koldus is. A pandur a rabokkal visszavert a törvényszéki épületbe, ott jelentést tett a látottakról, minek folytán a kir. törvényszék rögtön átiratot intézett a városi kapitánysághoz a nyomozások megtétele végett. A többit mi történt, fenebb monlottuk el, csak annyit jegyzünk meg meg, hogy Dobos — az alsópán urhoz ugyanap nap érkezett távirat szerint — még most is Lippa körül csatangol; elfogatására hétfőn reggel az aradi személynovallal egy század gyalogos katona küldetett el innen s így remélhető, hogy Dobos és társa mielőbb kézre kerül.

Piaci árak Debreczenben.

Márcz. 30. Alsó és felső árak: 1 méro buza 4.00—4.50, 1 méro kszéres 3.40—3.60, 1 méro rozs 3.00—3.20, 1 méro árpa 2.40—2.60, 1 méro zab 1.80—1.90, 1 méro tengeri 2.40—2.70, 1 méro köles 3.00—3.20, 1 méro kása 6.00, 1 zsák burgonya 1.00, 1 mázsa szalonna 37—39 frt, 1 mázsa hárj 39—41 frt.

Bély Róza k. a. felléptéül.

Debreczeni színház. VII. Bérlet. 9. szám. Szombaton, márcz. 27-én adatik: ERNANI Nagy opera 4 szakaszban. — Irta Piave, zenéjét szerze Verdi. Karnagy Medgyesi. (Rendező Philipovich.) Kezdeté fél 8-kor, vége 10-kor. Felelős szerkesztő: Szabó Antal. Főmunkatárs: Hamar László.

H I R D E T É S E K.

Ertesítés. Alulírottak van szerencsém a n. érd. közönség becses figyelmét, évek óta fenálló, czeplédszán saját házamban levő gusan felszerelt Vászón, ruhakelme, posztó és kész fehérenemű gyári raktáramra, de különösen a következő czikkekre felhívni, u. m. Fekete nobelesse 1 róf 1 ft. 30 krtól 4 ft. 50 krig. Atlasz marcellin, pamut és selyem bársnyok. Chiffon ferlingek 1 ft. 20 krtól 3 forintig. Chiffon és vászon ferlilábraválók 90 krtól 2 ft. 20 krig. Szines ferlingek 1 ft. 10 krtól 2 ft. 20 krig. Fehér angol oxfordingon 2 ft. 80 krtól 3 ft. 30 krig. Fehér gallérk 2 ft. 20 krtól 2 ft. 80 krig. Fehér kézelők 3 ft. 60 krtól 5 ft. 10 krig. Továbbá ajánlom nagy választékban a legjobb minőségű rumburgi, irlandi, czeasz és sileziái vásszimat: vászon, sáros, asztalteríték és turkóközetek, szines canavéz, czeasz és gyapju butor-szövetek. Szines kárton és creton 18 krtól 46 krig. — Szines és fehér barchetek: Vászón és batisz zsebkendő 12 db 1 forinttól feljebb. Nyári teli selyem és beszővott kendők. Csipke és mousseline függöny, valamint szőnyegek ruf és darab szára. Asztal és ágylótól, kavés-abrózs és csemegekendők a legnagyobb választékban. — Az itt elősoroltakon kívül raktáramban dusan fel van szerelve, férfi ruhának való gyapju és ezernaszövet, mindennemű női pipere czikkék, esernyő és aspernyő, moll, clair, mousseline, kötő és himző pamuttal. A n. érd. közönség becses látogatását kérem mely tisz elevelt Bosznay Károly. Levél általi megrendelések, gyorsan s pontosan csomagolási díj felczámlás nélkül eszközöltenek.

Göröcsök elleni óvbalzsam. Nagy üveg 1.50, kis üveg 80 kr. Számolom eszthon ímák bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosok által kimutatott gyórszer. Dr. Miller molnárvény-neve. Leghathatósabb szer köhögés, mellbántás, nátha, nyálkásság, rekedtség, keadótló tud és sz. továbbá gyermekek, köztük a legkisebbek, minden meg orvosi eszben behozható. — Egy üvegét 50 kr. Miller óvbalzsama göröcsök ellen. Törvényes vegytan-olomazás szerint 1868. ápril 2-án a magyarországi legbizalmasabb nemzeti a legszorgalmasabban készített, erőteljes és üdítő hatással bíró, különösen a gyomor és végbél nyálkássága, emésztési hiányosságok, köhögés, göröcsök gyomorja, vérhas, puffadás, és köhögés ellen. Erredeti, borsgyökér, gyömbér, és legérősebb szer, hossza és kimerítő hatása miatt. Egy kúbebb üveg 80 kr. Valódi minőségűben a következő raktárakban kapható: Nyíregyháza: Ifj. Mauer Károly fűszerkereskedésben; Debreczenben: Stenzinger Károlynál; Béreben: S. A. Ullrichnál; Szegedben: Miklósköz: dr. Csányi Szabónál; Kassa: W. Andráshéknél; (23—24) Reichardt testvérknél; Szatmár-Németlen: Weiss Jánosnál. Hozzájárulást utasítás mindetgik szerkez három nyelven.

Üzlet helyváltoztatás. Alulírott „Kiss és Szedlák” bejegyzett céggel tisztelettel tudatjuk a nagy érdemű közönséggel, hogy az itteni nagy piacon Veszprény ur házában volt férfi szabó üzletünket a folyó évi April 1-50 napján öz. Szewetics Mátvásné asszonyság helybeli nagy piacon levő házába tettük át. Mindig növekedő üzleti összeköttetésünk folytán minden bel és külföldi szövetek és ruha anyagokból nagy raktárt tartván, jelenleg azon helyzenben vagyunk hogy a szakunkba vágó, legújabb divattu, finom izlésű és szabásu ruhákat tetszés szerinti anyagból a leggyorsabbban, jutányosan képesek vagyunk kiállítani. Kik is midőn a nagyérdemű közönségnek eddig örömmel tapasztalt bizalméért köszönetünket nyilvánítanának, jelen kiterjedtebb alakban folytatott üzletünket további becses pártfogásukra ajánljuk s vagyunk Debreczenben Mártus 31. 1875, 79. 1—3